

Eskerrik asko, Jutta!

Jutta Burggraf (Hildesheim, 1952). Alemanian jaiotako teologa, Iruñean hil da. Koloniako Unibertsitatean Psikopedagogian doktore izateaz gain (1979), Nafarroako Unibertsitatean Teologian doktore izan da (1984) . Fakultateko irakaslea zenez, aspalditik Iruñean bizi zen.

2010 Aza 16

Ostiralean, azaroaren 5ean, goizeko 8tan, joan zaigu Jutta Burggraf, Unibertsitateko Teologia irakaslea.

Klinikan hil da, aurtengo -2010eko-
apirilean Teologia Sinposioaren buru
zela aurkitu zioten leuzemia larri
baten kontra bere indar guztiz eta
Jaunagan uste osoa jarritz borrokatu
ondoren. Sinposioa, konbertsioaren
gaiari eskainia, goi-mailako teologo
espezializatuak eta, haiekin batera,
konbertsioaren lekuko izanak bildu
zituen.

Gaitzak ahulduta eta indargabetuta
dagoeneko, berarekin igaro genituen
jardunaldi haiek eta hunkiturik
gelditu ginen Mariqui Dueñas, Paola
Benetti eta Etsuro Sotooen, Familia
Santuaren eskultorearen
narrazioekin, Jutta jasaten ari zen
gaitzaren sintomak ohartu gabe.
Alderantziz, berak ohi zuen bezala,
beti irribarre zabal batez eta arreta
handiz hartzen zuen gure edozein
zalantza edo iradokizun, baita gogoz
mintzatzen zen jardunaldiek sortzen
zituzten gogoetei buruz. Eskerrik
asko, Jutta, eskaini zenigun azken

ahalegin horregatik, zure
ingurukoen alde eman duzun bizi
emankorraren luzapena, hain zuzen!

Teologoa, aspertu gabe Egia bilatzen
zuen eta Ongiaren jarraitzaile sutsu,
bere zereginak eta bere biziak
askatasuna zuten buru. Bilatu,
hautatu eta bere indar guztiak hartu
zuen helburua lortzen jartzen zituen.
Halako aietasuna ematen zion bere
gogoz egindako hautapen honek, ez
zuela ematen aurrera eramatea kosta
zitzaionik. Horrela eman zituen
eskolak. Horrela idatzi zituen bere
liburuak, ideia erakargarriak eta
kutsu berri batez beteak. Arretaz
irakurtzen zituenak jarrerak ikasi eta
bertuteak lantzen ikasten zuen.

Bere adiskideen adiskide, bihotza
mundu zabalera irekita, Juttarentzat,
pertsonek zeuden beste gauza
guztien aurretik. Hauxe, esatera
ezagun bat badirudi ere, beragan
egunero bizi ohi zuen errealitatea

zen. Teologia Fakultateko unibertsitario guztiek baieztatu dezakegu: Lankideek, ikasleek, hainbat zerbitzuetan lan egiten dutenak, Fakultatearen bizitza aurrera joan dadila posible egiten dutenak: denen asmo, lan, oinaze eta aldi pozgarrietan parte hartzen zuen Juttak.

Ezeren ez inoren aurrean ez zen axolagabe agertzen. Pertsona bakoitzaz arduratzen zen. Ahul eta behartsuenen alde zuen joera berezia. Bere bulegoaren atea zabalik zegoen denontzat. Baina, norbaitek lehentasuna izatekotan, ikasleak ziren horiek: norbaitek deitzen bazion, Juttak begirada batez adierazten zion aurrean zeukan lankideari, lekua utzi behar ziola Fakultatera laguntza eske etorri berria zenari, edota orientazioa behar zuen doktoregaiari.

Esan bezala, Juttak askatasuna maite zuen, eta bera ere askatasun sendoko pertsona zen, beraz, ona. Izenondo hau letra larriz idazteko gogoz nago: ez dut egingo. Irakur dezala bakoitzak nahi bezala. Horregatik ez nau harritzen teologo alemaniar honek utzi badigu, teologo eta alemaniarra den Aita Santu batek Espainiara etorri behar zuen egunaren bezperan uztea: berari bidea prestatzeko zerbitzu bailitzan. Horrela ikusten dut nik.

Klinikako beilatokian emandako meza batean, gorpua aurrean zegoela, apaizak esan zuen Juttaren ikasle asko zeuden nazioarteko Seminario batean bizi zela.

Azaroaren 4an, gauez, Jutta egoera larrian zegoela jakin zutenean, eta hilaren lehenengo ostiral bezpera zenez, Sakramentu Santuaren aurrean egin zuten gaueko beila, Juttarengatik eskatuz Jaunari. Hil zen egunean, agian, berak “itzuli” egin

die mesedea: haietako ikasle bat
bizikletan Teologia Fakultatera
zeturrela, auto batek harrapatu zuen,
eta hamar metro gora egotzi zuen. Ez
zitzaion ezer gertatu. Eskerrik asko,
Jutta, mesede honengatik ere.
(Nafarroako Unibertsitatea)

pdf | document generated
automatically from [https://
dev.opusdei.org/eu-es/article/eskerrik-
asko-jutta-3/](https://dev.opusdei.org/eu-es/article/eskerrik-asko-jutta-3/) (2025 Abu 5)